

Éljen Sztranyavszky Sándor dr.

Tehát megtörtént. A nemzetgyűlés, mint kivénhedt mint hivatását befejezett testület a keddi napon feloszlott.

Nem feladatunk, hogy arról a munkáról, amelyet a nemzetgyűlés végzett, bírálatot mondjunk, azt azonban most is leszögezzük, mint már annyiszor, hogy ennek a kimult nemzetgyűlés egy részének, sohasem volt más feladata és dolga, mint a komoly munka akadályozása. Ennek az akadályozásnak pedig számtalan módját tudták megkeresni és feltalálni. Lehetetlenül hosszú interpellációktól egész az utolsó csapszék beszéd-modorát visszatükröző gorombáskodásig minden csak a komoly munkának volt akadály. És ez a csoport, ez a nemzeti munkát akadályozó párt-szövetség nem ismert soha nemzeti, vagy országos érdekeket, hanem kortes és egyéni céljainak áldozta fel a nemzetgyűlés munkáidejét ugyanakkor amidőn az adófizető polgárság és általában a nemzet egésze kétségbeesetten szerezte volna a törvényjavaslatok elintézését sürgetni.

Mindennek vége van egyszer, vége van hát a hűtlen sáflárkodásnak is!

Hogy ez a kerület mit ír jávára és mit ír terhére a szocialdemokraták képviselőjének erről még lesz alkalmunk írni, lesz alkalmunk a választók szeme elé vetíteni annak a „nagy” munkásságnak hű képét, most azonban az idő és események rohanásában a kerületnek oly nagy horderejű lépéséről kell megemlékeznünk, amely ünnepi heteivé avatja a választás előkészítésének heteit Salgótarján városának és járásának.

A kerület minden rendű, társadalmi osztályu foglalkozási águ

vezető emberei értekezletükön egyhangú lelkesedéssel elhatározták, hogy a salgótarjáni kerület mandátumát Dr. Sztranyavszky Sándor belügyi államtitkárnak ajánlják fel. Elhatározták, hogy azt a nagy munkásságot, amelyet Sztranyavszky Sándor e város és járása érdekében végzett, biztosítani óhajtják továbbra is, azzal, hogy képviselőtükkel e Salgótarjánt mindenben segítő, mindenben gyámolító férfit bizzák meg!

A szeretet és hála ezer szála fűzi e kerületet a volt „munkás” főispánhoz, akinek megértése, energiája mindig kisegítette e várost a nehéz napok megpróbáltatásából.

Alkalmunk volt már rámutatni arra a nagy eredményekre, amelyeket e csupa vas s egyben csupa szivembernek munkássága szerzett meg a kerület számára s nem akarjuk ismétetni a megdönthetetlen igazságok szavait, amidőn azt irtuk, hogy nincs Salgótarjában középület, építkezés, ut és társadalmi vagy hivatali intézmény, amelynek homlokzatára, testére, vagy ajtajára fölne lehetne írni a Sztranyavszky nevet! Nem akarjuk ismétetni, de mégis ez ünnepélyes órákban, amidőn e név varázsa alatt elnémult minden külön vallási, politikai és

társadalmi érdek szava s összeolvadt Salgótarján minden polgári alapra helyezkedett csoportja, mégis eszünkbe jutnak e tények, mert a hálának ritka erényét nem látjuk kiölve a salgótarjáni szívek mélyéből!

Nem kérdezte senki ez értekezleten, hogy mily párt programját vallja magának Sztranyavszky Sándor, mindenki tisztában volt, hogy csak a munka, csak az előrehaladás, csak a gyengék gyámolítása, csak a nemzeti megújulás, csak nagy Salgótarján, csak nagy Magyarország lehet ez a program!

Ha valaha volt jelölés, amely a szeretet s egyhangú bizalom jegyében folyt le, ez csak Sztranyavszky Sándor jelölése lehetett. S ha valaha a sikert biztosra lehetett venni, az csak ennek a választásnak a kimenetele lehet! S ha valaha szívből lehetett e jelölt névét zászlóra írni, amely a polgári becsület, magyar feltámadás lobogója ugy ez esetben ezt százszor inkább lehet, mert nincs egy polgára. jó érzésű munkása e kerületnek, aki egész lelkével ne ujjongana fel, midőn érzéseinek adunk megnyilatkozást: Éljen Dr. Sztranyavszky Sándor követünk!

Sz. I.

Munkáslevél.

Vitám a cím körül.

Olvasom lapjában, kedves Szerkesztő Uram, hogy a szocialdemokrata párt legutóbbi kongresszusán Klárik elvtársék Vági elvtársakat invitálták vissza és az ország bármely lakossága azon lélekemelő nagy jelenet előtt áll, hogy a szocialdemokraták és kommunisták egymás keblére borulni látja. És megjegyzi, Szerkesztő Ur, hogy végre lehullt a báránybőr és csattanós bizonyítékot kapunk arra nézve, hogy szélsőséges kom-

munistá vagy szelid szocialdemokrata alapjában egy és ugyanaz.

Vagyok bátor szerényen megjegyezni, hogy nekem erre a csattanós bizonyítékra teljességgel nem volt szükségem. Régen tudtam mindezeket és semmiféle külső nem tudott eddig sem megtevesztetni. Érthető volt, hogy az emigrált kommunista népboldogítók itthon maradt és véletlenül nem kompromittált pusztpajtásai nem akarták az azonosossá-

átváraossá” vált Salgótarján s amióta a meglevő és méltán jöhírű iskolái mellé egy magasabbrangú középiskolája, gimnáziuma is létesült, mely a speciális feladata mellett a magasabb tudományos szempontokra való törekvést sem téveszteti el szemei előtt! Egy szóval minden hozzáértő salgótarjáni ember már régóta hiányát érezte egy helyi monografiának, amikor a megoldás módzatán való töprengés közben, szinte kapóra jött most a Magyar Városok Országos Kongresszusának határozata, illetve városunk polgármesteréhez intézett megkeresése, melyben felszólítja Salgótarján városát, hogy az is irassa meg történetét és vesse meg egy városi múzeum alapját. E nagy jelentőségű felhívás eképen hangzik:

„Az a magas kultúra, mely városainkat évszázadokkal ezelőtt európai hírre emelte, méltó arra, hogy a városok történetével különös kegyelettel foglalkozunk. Szükségünk van arra, mert a sivar jelenben és bizonytalan jövő előtt a mult dicsőségének a feltárása. A mult nagy alakjainak, a város alapítóinak, a város fejlesztőinek, a városok barátainak a ragyogó példái azok, melyek új erőt és bizalmat öntenek belénk s kitartásra és fokozottabb erőfeszítésre ösztönöznek. Ezt a gondolatot szolgáljuk akkor, mikor alkalmat akarunk nyújtani arra, hogy a városok múltjának a feltárával behatóbban foglalkozzunk. Ma még talán nem késő, talán még rendelkezésre állhatnak azok a források melyekből a multa vo-

got vállalni azzal a kommunizmussal amely ugy tönkretette ezt a szép országot, hogy ma is üszkös romokban hever és ugy kiszedte sok esztendőre számból a betevő falatotot, hogy ma is éhezünk. Volt idő, amikor a berzenkedő szocialdemokrata népvész és nemzetközi honatya pört indított, ha őt kommunistának nevezték. Tehát nyíltan megtagadta a világboldogító marxizmust. Ma pedig ismét dörgölődnek ahhoz, a Vágihoz, aki egy fokkal egyenesebb náloknál, mert nyíltan is bevallja azt, amit ők kifelé meghunyászkodva tagadnak.

Nem írom alá, hogy a patkány csak fokozottabb egér volna, de azt nyíltan vallom és bizonyítom, hogy a kétféle marxizmus, a szocialdemokrácia és kommunizmus között semmiféle jelentős különbség nincsen, Aki az ellenkezőjét be tudja igazolni, annak száz arányat ígerek, pedig nekem egy sincsen. Ha fészakitunk a gyilkos bolsevizmussal, és országvezető, képtelen kommunizmussal, szakítanunk kell edesapjával, a derék szocialdemokráciával is. Hiszen megtanultuk már a hasunkba is belebeszél jelszó igazi értelmét: termelésből fakadt a jólét, annyi mint: marxizmusból fakadt az örök nyomor.

Tessék, Szerkesztő uram, betekinteni abba a parlamentbe, amely éppen jelen soraim írásával egyidejűleg oszlik szét, vajjon talál-e a 25 vörösszegűs között olyat, aki ne szolgálta volna örömmel a kommunista diktatúrát. Ott voltak csaknem valamennyien a direktoriumban, sőt a szovjet parlamentben is. Vagy tessék megnézni a régi híres és névvel bíró szocialista vezéreket, nem letettek e valamennyien kommunisták? Körülrajongott nagyjaink, mit Weltner Jakab, Buchinger Manó, Garami (Greiner) Ernő, Pogány (Schwarz) József vörös Napóleon, Göndör (Krausz) Ferenc, Kunfi (Kohn) Zsigmond, Böhm Vilmos, Bokányi Dezső (aki a templomból kijövő jászberényieket lövette), Garbai Sándor (a diszgjó elnök) stb. mind leplezetlen örömmel királykodtak Kun (Kohn) Béla főnöksége alatt és adták a tehatalmat a magyar vérben kéjelgő Samuelly, Löbl, Klein Corvin, Cserny Jóska stb. elvtársaknak. Szabad-e csodálkozni azon, hogy még a hiheftetlen túrelméről ismert jó magyar nép sem hajlandó ezt nekik elfeledni és holtig görbe szemmel néz minden hangoskodó marxistára?

Meg aztán mi a szocialdemokrácia végcélja? A magántulajdon eltörlése és a teljes kommunizmus. Szeretném hát tudni: hogy van-e különbség a szándékban ha ir csak 20 év múlva, vagy pedig

Salgótarján r. t. város története és muzeuma.

Írta: DR. DORNYAY BÉLA.

Ha Salgótarján város falai közé egy-egy újabb intelligens ember vetődött s a már itt lakóktól, vagy hozzá még a benszülőttektől új lakónhelye multja iránt kezdett érdeklődni, csakhamar azzal a stereotip válasszal hűtötték le érdeklődését, hogy hallgattatták elszinte végérvényesen, hogy Salgótarjánnak nincs, de nem is volt sem írott, sem semmiféle más története. Minthogy pedig Salgótarján — a „felvilágosítók” szerint — a közelmúltig csak egy jelentéktelen kis palóc falucska volt, nem is igen lehetett neki története.

Ilyen és ehhez hasonló „érvek” és tapasztalatok mellett, szárnyszegetten kellett az érdeklődőnek becélnie azzal, hogy Salgótarján történetével, — ha ugyan volt egyáltalán — az egy Ruttkay Sándor szárnypórbálgatásán*) kívül — eddig még senki sem foglalkozott. De, ha ezt a felvilágosítást még sem fogadta el végérvényesen az érdeklődő és mégis, minden áron akart tudni valamit Salgótarján múltjából, úgy a bennfentesek, szellemi erejük végső megfeszítésével még csak azt tudták mintegy kivágni hogy Nógrádmegye 1911-ben megjelent Monografiájában, bár elszórtan, de mégis

sok érdekes adat van Salgótarjánról, ez irányú lelki táplálékot tehát onnét tessék beszerezni stb.

Ezek a válaszok azonban nem mindenkit eléghettek ki. Sokan nem nyugodhattak bele abba, hogy Salgótarjánnak nem volt, vagy pláne hogy nem is lehetett története! Ha jelentéktelennek látszó kis magyar falvának vagy városkáknak, kötetekre rugó, ércnél marandóbb történeti emlékeket tudtak állítani lelkes fiúk, írók, ha pl. a közeli — igaz városunknál nagyobb multu — kis Pásztó mezővárosa, illetve, annak apátsága, egy egy Békefi Remig buzgóságából és hangyaszorgalmából, kétkötetes, illusztrált, hatalmas történelmi munkával dicsekedhetik, vajjon miért ne lehetne Salgótarján r. t. városnak, ennek a trianoni határon oly nagy fontosságu, közgazdasági és kulturális átúttó erővel egyaránt bíró, jelenleg legnagyobb magyar bányavárosnak is feldolgozni és megírni a történetét, illetve a mindent felölelő monografiáját? Átérezte ennek a kérdésnek fontosságát és nagy horderejét az a lelkes kis írói gárda is, mely a finom érzékű Szántay István köré gyűlt és a Salgótarjáni Almanachnak immár két kötetében sok-sok hiányt és évtizedes mulasztást próbált pótolni a maga gyenge anyagi erejével.

De utjabban a kulturszükségletek és igények is mindinkább fokozódtak Salgótarjában is, főleg amióta annyi újabb intézménnyel gyarapodott a „ha-

natkozálag merithetünk. De holnap már ki tudja nem lesz-e késő, mert minden nap megsemmisülhetnek, eltűnedezhetnek azok a történeti forrásaink és emlékeink, melyek az egykor dicső multa vonatkoznak. Számtalan kérdés van még feltáratlanul. Így pl. jobban ismertté kell tennünk, hogy a városi polgárságnak milyen jelentékeny szerepe volt a magyar kulturális életben, meg kell állapítanunk a városi közigazgatási szervezet fejlődését, ismertetnünk kell a városokat, mint a magyarosítás és magyarosodás terjesztőit az új korban, a városokat, mint a kultúra terjesztőit stb.; össze kell gyűjteni a tárnokszéki birói gyakorlat történetét; reá kell világítanunk a városok gazdasági életére (a városok gazdálkodására) a kapitalizmus előtti korban stb. stb. Meg kell állapítanunk, hogy kik voltak a városok fejlesztő nagyjaink: a városok barátai. Azok emlékeit meg kell öröközni. Ismertetni kell működésüket, mit tettek a városokért. Ha majd szemünk elé tárjuk a multa ragyogó példáit ez majd követésre int. A mohácsi nagy nemzeti tragédia 400 éves évfordulója alkalmából a magyar városoknak Mohácson tartott országos értekezlete elhatározta, hogy a városok dicső múltjának a feltárása és ismertetése végett minden évben legalább ötmillió koronát vesz fel a Magyar Városok Országos Kongresszusának az évi költségvetésébe, mely összeget pályadíjúl tüzi ki városi történeti vonatkozású téma kidolgozására, il-

*) Salgóvár és Salgótarján. Losoncz, 1902. Rth S. kaymd. 8 r. 30 l.

azonnal akarom kitekerni valakinek, mondjuk — a polgári társadalomnak a nyakát?

Ne játszunk tehát a szavakkal, mikor a kommunizmus és szociáldemokrácia nyilvánvalólag azonos egymással. Megengedem, hogy a címkörül való bravuros lavírozás igen jó szolgálatot tett akkor, mikor a fejbeütött és kabultságából feltántorgó magyarság még nem látott tisztán. Általában addig volt jó világ, amíg nem ismertek bennünket és nem törődtek velünk az emberek. De hogy kellemetlenül ránk terelődött a józan ész és a polgári társadalom kutató figyelmére, igen siralmasan, sőt komikusan állunk ott mi marxisták a szokatlan fényben. Mindig mondtam, hogy ez a fény és józan ész a mi ős ellenségünk.

Bizonyára könnyezne rajta, jölekli Szerkesztő Uram, — milyen fájdalmas jelenet az, ha az emberek éles gunnyal nevetik ki a mi ötös, meg hét és feles internacionálénkat. Hát nem mindegy az, akárhányadik? Ki hisz manapság az ilyen ügyetlen szemfényvesztésekben? Ma nem kell már senkinek ez a mi agyonkínáltot szerencsétlen szociáldemokráciánk, hiszen ébrednek, magukraeszmének az eddig leterrorizált keresztény emberek és nem elproletárosodni, hanem ellenkezőleg polgárosodni akar a legutolsó bányász is. Ezt pedig csak országépítéssel, hazaszeretettel, a keresztény nemzeti érzés ápolásával lehet elérni. Hogy Marx és hada mit tud, azt eléggé megmutatta 1919, nem kér belőle többet senki.

Legnagyobb balvégtetünk, hogy lassankint mégiscsak elfogytak a bikaeszü magyarok s beszélhetünk mi már, nem találunk hitelre. Egyetlen védelmünk, hogy aki a Népszavát olvassa, az továbbra légmentesen el van zárva minden okosságtól és világosságtól, de a többi felszabdult magyar munkásra gondolni sem jó. Ludbörzik a hátam, ha a közelgő választásokra vetem tekintetemet. Nem lesz már most kapható a munkás arra, hogy a háttán keresztül a numerus clausus ellen csináljanak heccpolitikát, meg hogy a nekibizott pesti városi „demokratákkal” csokolózzék odafenn az egészen más okból küldött hűtlen frakció. Nem a marx faj sorsa fogja most már érdekelni a munkást, hanem végre a saját ügye, a megélhetés, a kenyér és munka, ami szorosan összefügg a magyar haza felvirágzásával.

Ugy járunk, mint Olaszországban, ahol 1922-ben még 1.200.000 vadvörös ember volt benevezve, ma pedig nincsen 10 ezer sem, ellenben másfél millió a fascisták száma. A munka és töke közötti viszonyt a keresztény állam szociális hatalma szabályozza. Olyan képviselő kellene már egyszer nekünk is, aki ezt a programot hozza, mert a négy-szem közt egyezkedő tőkés és munkás-

vezér kezén eddig még mindig elcsikkadt a munkásjólét.

Hát mi velünk maradék vörösökkel mi lesz? Azt hiszem, nekünk lassan egészen bealkonyul. De nem festem az ördögöt a falra, hanem sietve bucsuzom. Szerkesztő jó Uramnak sok türelmét ezuttal is hálásan köszönve maradok hűséggel tisztelő híve:

Tarjáni András
fém munkás.

A párbérrendezéshez.

Abból az alkalomból, hogy a katolikus hívek egyházi adózása városunkban is esedékessé vált, szükségeknek tartjuk, hogy olvasóinkat a kérdés miben létéről és való állásáról tájékoztassuk.

A katolikus egyház és az általános józan emberi gondolkodás azt tartja, hogy mindazok az egyének akik a kultusz szolgálatában állnak, foglalkozásuk után, állásokhoz mért javadalmazásban is részesüljenek. Ezt a célt szolgálták a multban az egyes állásokhoz kötött birtokjavadalmak, munka és párbérszolgáltatások stb., melyeket a Canonica Visitatio-k, a hívek és a funkcionáriusok között a kormány és egyház hatóság közbejöttével kötött kétoldali szerződés jellegével bíró okmányok szabályoztak. Idők folyamán azonban különféle párbérszolgáltatmányok (kender, házivászon stb.) részben elavultak, részben pedig az erélyes behajtás hiánya miatt (buza-rozs) annyira meggyöngyöltek hogy bár törzsjavadalmát képeznék az istentisztelet szolgálatában állóknak, azok a minimális megélhetés költségeit sem fedezték. Így tehát előállt az a visszás helyzet, hogy a funkcionáriusok a Canonica Visitatio mint szerződés értelmében végeztek egyházi ténykedéseiket, a kellő ellenszolgáltatást azonban a hitközség tagjai egyáltalán nem, vagy csak nevetésszerű mértékben nyújtották. Ezen ferde helyzet orvoslására és a hitközség tagjainak valamelyes teherviselésére vezetettek be sokféle az úgynevezett „szabadtölök” vagyis az egyes egyházi funkciók átlagosnál magasabb díjazása. Ez azonban az egyház szellemének nem felel meg többféle szempontból. De nem felel meg az egyház szellemének az sem, hogy a hívek sokféle következetes macakkal elhárítanak maguktól anyagi erejük ellenére is mindenféle egyházi teherviselést, de megkövetelik az egyházi személyek részéről a pontos és igényeket teljesen kielégítő ténykedést.

A jelenlegi magyar kormány nagyon bölcsen szült helyezvén gyászos összeomlásunk után a valláserkölcsei nevelés fontosságára, ennek a lehetetlen állapotnak véget kívánt vetni, azért elrendelte, hogy a katolikus hívek a mindennapi érvényben levő Canonica Visita-

tiók, mint az egyház és a hitközség között létesített kétoldali szerződés alapján országosan rendezzék hitközségi adózáukat. A kormányrendelet értelmében ezek közadók módjára teherviselő képesség arányában vettesenek ki és szedessenek be. A protestáns felekezetek hitközségi szervezeteik és önkormányzatuk útján már régebben rendezték ez adózást és azért a kormányrendelet őket nem érinti.

Ez az országos rendelet érezteti hatását most a salgótarjáni kat. plébánia egész területén. A hívek a dolog szokatlansága miatt és alapos ismeret hiányában bizony zugolódással fogadják ez intézkedést, pedig az magában véve mindenképpen méltányos és igazságos ahogyan a kat. egyház a város és a községek vezetőivel karöltve megcsinálta, határozottan emberséges és megértő. Ugyanis a plébános kántor és harangozó a nekik törvény szerint járó hitközségi adó 50 százalékáról önként lemondtak mérlegelve a hívek nehéz anyagi helyzetét. Sőt még itt sem álltak meg, hanem elmentek a hívekkel szemben tanúsított engedékenység és megértés legvégso határáig, ameddig tudomásunk szerint az ország egyetlen plébániáján sem mentek el. Ugyanis attól az időtől kezdve, hogy a hívek a nagyon is méltányosan megszabott hitközségi adózáukat teljesítik mindenféle egyházi funkciót teljesen díjtalanul végeznek, tehát esketést, keresztelést, avatást, temetést, természetesen beteglátoztatást és harangozást pedig az eddig tapasztalt rend és komolyság szerint. Emellett a falvakba és telepekre kocsit beteglátoztatáshoz és temetkezésekhez a plébános adja saját költségén.

A díjmentesség alól természetesen kivételt képeznek a különleges, luxusszámban menő kivánságok pl. több pap segédletével végzett temetés, fényszebb esküvők stb. melyek időt, fáradságot, egyházi felszerelések használatát a rendnél nagyobb mértékben veszik igénybe. Természetesen kerülendőnek tartja a plébánia az egyes szertartási részek túlzott és az egyház előírásaival ellenkező halmozását, 2—3—4 liberát, továbbá nem kevésbé helytelen és falusiasan izléstelen a családtagok hosszadalmas, névszerinti búcsúztatása. Erre a finomabb ízű hívek maguktól is rájönnek: egyébként a névszerinti búcsúztatás az egyes püspökök által helyettesítve van. Sokkal nemesebb, egyházasabb egy általános búcsúzó ének, például az ösregi „Jézus az én reményem”, melyet szintén készséggel énekelnek e komoly egyházi aktusnál, a temetésnél.

Tehát a fentiekből látható, hogy az egyházi adópénz kérdése nem olyan mulmus, amiért idegeskedni érdemes lenne; sőt a méltányos közherviselésnek, a

rendnek és az egyházas szellem érvénysülésének eszköze lesz és mint a jobb és helyesebb berendezkedés biztosítékát, a szükséges terhek megosztásának módszerét kell fogadnunk és üdvözlünk. m.

Hírek és különfelek.

Halálozás. Érzékeny és pótolhatatlan veszteség érte az ÉME somoskőújfalui helyi csoportját Paraszthy Dezső helyi csoport titkár és a somoskőújfalui „Sas” csapat védnöke halálával. Temetésén a salgótarjáni és a somoskőújfalui „Sas”-ok diszszakaszai is kivonultak. Az ÉME kerületi központja nevében, Szántay István elnök mondott a sirnál megható beszédet. Az ÉME és a „Sas”-ok koszorúját Kovács Géza vál. tag helyezte a ravatalra. Dr. Eckhardt Tibor az ÉME orsz. elnöke táviratban fejezte ki részvétét.

Ezüst lakodalom Blankenberg János bányatársulati építész és neje születkei és boncolai Szeletzky Borbála f. hó 20-án délután 5 órakor tartották meg házasságuk 25 éves jubileumát a helybeli evang. templomban, mely megtelt a kedves. közvetlen család tisztelőivel és jóbarátjaival. Dr. Csengődy evang. lelkész könnyekig megható, tőle már megszokott gyönyörű beszédet intézett a jubiláló párhoz s további áldást és zavartalan boldogságot kért az egek Urától frigyükre. Kovács Géza karnagy ezuttal is fényes jelét adta kiváló orgona technikájának, mit a nagyszámú közönség gyönyörködve hallgatott. Templom után a jubilus pár családjával tisztelőitől és barátaitól kísérve a bányakaszinóba vonult, hol kedélyes vacsora mellett a késői órákig maradt együtt a társaság az ünnepekkel. Az „A Munka” nevében ez uton szívből gratulálunk. K. k.

Az ÉME szervező gyűlése. Az ÉME salgótarjáni kerületi központja f. hó 31-én Kazár közönségben tart szervező gyűlést. Előadók: Baranyay Aladár ker. szervező titkár, Katona László és Kovács Géza vál. tagok lesznek.

Katolikus Kör megnyitása. Mult számunkban megírtuk a részletes programot, amelyben némi változás állott be, amennyiben a szentmisét fél 10 órakor Dobrossanszky ezredes lelkész fogja mondani főpapi ornátusban és nagy papi segédlettel. A megnyitást iránt oly óriási érdeklődés nyilvánul meg, hogy bizony az impozáns nagy terem szűknek fog bizonyulni. Az elnökség kéri a t. közönséget, hogy a jelzett időben pontosan szíveskedjék megjelenni, mert a terem ajtókat lezárják az előadás kezdetén.

Ébredő szervező gyűlések. Az Ébredő Magyarok Egyesületének salgótarjáni kerületi Központja f. hó 7-én

letölög jutalmazására. Elhatározta továbbá az országos értekezlet, hogy felkéri a városokat, hogy városaik történetét, amennyiben az még nem íratott volna meg, irassék meg, ugyisintén tűzenek ki pályadíjat kiváló polgárai életrajzának megírására, végül kegyelettel gyűjtsék össze a régi városi életre vonatkozó tárgyakat, képeket, festményeket stb. s ezzel, amennyiben még nem volna, vessék meg egy városi múzeum alapját. Midőn az országos értekezletünk határozatát a város tek. Közönségével közöljük, arra kérjük, hogy az e tárgyban hozandó határozatát Kongresszusunkkal közölni méltóztassék. A Magyar Városok Országos Kongresszusának Mohács-on, 1926. aug. 30-án tartott országos értekezletéből. Sipőcz s. k., Budapest sz. főv. polgármestere, elnök.

Az itt közölt megkeresést városunk agilis és nagy kulturérzékkel bíró polgármestere e sorok írójának 9302/1926 sz. alatt azon fölkéréssel küldötte meg, hogy Salgótarján város történetének mindent összefoglaló, de mégis kisebb keretben való megírására vállalkozzék és az adatok összegyűjtésénél és az anyag egybeállításánál munkálatainál Horváth László városi tanácsnok ur segítségére támaszkodjék.

Midőn én ezen igen megtisztelő megbízatást, nagy elfoglaltságom dacára is, — határidő megjelölése nélkül — őszinte örömmel elfogadom, egyúttal teljes tisztelettel felkérem Salgótarján város nagyérdemű polgárait és főleg tollforogató embereit, hogy ezen nagy és egy ember erejét szinte túlhaladó munkában engem, minden rendelkezésre álló adattal, támogatni kegyeskedjenek! Hálával és városunk kultúrája érdekében őszinte

köszönettel veszem, ha akár levéltári adatokkal, oklevelekkel, régi feljegyzésekkel, és kéziratokkal, akár helyi vonatkozású nyomtatványokkal, fényképekkel, rajzokkal vagy térképekkel stb., akár egyes fejezetek kidolgozásával, mint munkatársaim lesznek segítségemre, a közös nagy cél: városunk kultúrájának méltó megörökítése érdekében. Ez okból bátorodom itt felvetni azt az egyelőre még csak futólagos tervezet, illetve vázlatot, ahogyan Salgótarján város monografiájának elkészítését elgondoltam. Ebből kiki láthatja a munka menetét, illetve kereteit és esetleg vállalkozhatik valamelyik neki tetsző, vagy ismeretes tárgy részletes kidolgozására.

Tervezet Salgótarján r.t. város monografiájához.

Első rész: A város és vidéke általában.

I. Fejezet. Salgótarján földrajzi és természetrajzi ismertetése. A város fekvése, területe, határai. Hegy és vízrajza (vizvezetékek). Geológiája. Bányászata. Éghajlata. Növény- és állatvilága. Salgótarján topografiája: Utcai, terei. Köz- és magánépületek. Térképei. Közlekedési utai: országutak, megyei utak, vasutak. Városrendezés, csatornázás, világítás.

II. Fejezet: Salgótarján vagyona és lakossága. Szántóföld, rét, erdő (Mezőgazdaságát I. II. rész III. feje.) A város vagyoni leltára. Vásár-jog. Korcsmáltatási jog. Vagyoni viszonyok keresetmód. Közvágóhid. Kö- és homokbánya. Kaszárnya. A város háztartása. Régi lakók. Nemesek, nem nemesek. A város régi és új szervezete. A népesedés, nyelv, vallás, családi állapot, kor és foglalkozás szerint. A népesedés kedvező tényezői. Népesedési statisztika (L. II. rész IV. feje.) Népelet.

III. Fejezet: Salgótarján város történeti áttekintése: Kik írtak Salgótarján történelméről? (L. II. rész V. feje.) Mondák. A Felső-Zagyvavölgy őstörténete. Kő-, bronz-, vas-, népvándorlás, honfoglalás-kora. Középkor. Tarján mint vármély. Az 1327. évi határjárás. A Hatvan-füleki főhadiuton fekvő Salgótarján és vidéke (várai) a török-világban. Kurucok. Nemzeti felkelés. Szabadságharc. Fordultak-e meg királyok, vagy fejedelmi személyek, szuverének Salgótarjánban? Horthy Miklós kormányzó Salgótarjánban, 1922 okt. 29-én Urbéri viszonyok. Város és katonaság. A várost ért elemi csapások. (Áradások, tűzvész).

IV. Fejezet. Salgótarján és vidéke: Vári, templomai. Salgó vára. Baglyaskő, Somoskő, Zagyvafő, Karancshegyi kápolna. stb.

Második rész:

Salgótarján r.t. város erkölcsi, szellemi és anyagi művelődésének tényezői.

I. Fejezet: Salgótarján vallási és tanügyi viszonyai. Róm. kath. plébánia és temploma; fiókegyházai. Ag. hitv. evangélikusok. Reformátusok. Izraeliták. Népkövelési ügy. Óvodák, elemi, tanonc- és polg. iskolák stb. Gimnázium. A tanulók száma tanévankint minden egyes tanintézetben.

II. Fejezet: A városban levő hivatalok. Közművelődési és társadalmi intézmények, alapítványok. A városi hatóság. A város közigazgatása. A rend. tan. város képviselő testülete. Járás- és főszolgabíró. Közigazgatási hivatal. Posta és táviróhivatal (L. közigazdaság is). Adóhivatal (állampénztár). Pénzügyőrség, csendőrség, vámosok. Egyesületek. Társaságok. Voltak-e céhek? Ipartestület. Ke-

reskedők társulata. Pénztézetek (L. közigazdaság.) Alapítványok.

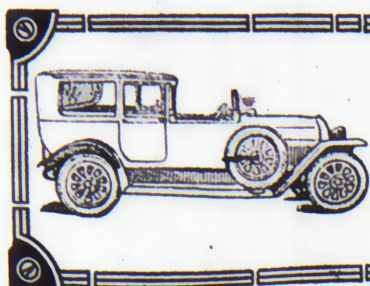
III. Fejezet: Közigazdasági élet. 1) Mezőgazdaság. Uradalmak. Kisbirtokok. 2) Ipar: a) Kisipar. b) Gyáripár (acél-, üvegyár, Hirschgyár stb.) 3) Kereskedelem és pénzügy. Pénztézetek. Posta távirata, távbeszélő. Vasut. (I. rész I. feje.) 4) Bányászat. A Salgótarjáni Köszénbánya R. T.

IV. Fejezet: Salgótarján város közegészségügyi viszonyai. A város fekvése, éghajlata (egészségügyi szempontból. L. rész I. feje.) A lakosok száma, a születések, halálozások és a természetes szaporodás. (L. rész II. feje.) A vízszolgáltatás, vízvezeték. Talajviszonyok és csatornázás. Fertőző betegségek. Járványok. Fertőtlenítés. A lakosok egészségügyi viszonyai. Az utcák tisztogatása, hulladék eltávolítása. Közegészségügyi személyzet és intézmények. Életmentés. Kórházak. Gyermekevédelem. Munkásbiztosító pénztár működése. Népkönyha. Iskolaegészségügy. Fürdők, uszodák. — Szegényügy és emberbaráti intézmények (Közjótékonyosság.)

V. Fejezet: Salgótarján és vidéke az irodalom és műépítészet terén. Az irodalom salgótarjáni munkásai. Könyv- és levéltárak. Nyomdák. Hírlapok. Ének és zene-kultúra. Gyűjtemények. Múzeum. Falukiallítás 1924-ben (V. 6. még néhai Saskői Ferenc ipolyittkei plébános, állítólag nagy értékű s a vidékünkre is vonatkozó irodalmi hagyatékával a Nógrád megyei Múzeumban.)

(folyt. köv.)

Bérlőautó!

Bérelhető: Rómer Testvéreknel.

Telefonhívó: 24.

6 üléses
Lakodalomra
Keresztelőre

Kisterenyé községben szervező gyűlést tartottak. A szervező gyűlésen a nagy-számú hallgatóság élénk helyesléssel kísérelte a szónokok előadásait. Különösen a bányamunkásság tömegesen lépett be a megalakult helyicsoporthoz. Vezetőknek a következőket választották meg: Huszár Kálmán elnök, Kaszát György és Kovács József alelnökök, Vilimek József pénztárnok, Becska István titkár, Vajda Béla és Králik Mihály ellenőrök, Görög Gyula jegyző, Szeberényi Ferenc, Lipták István, Bakos János, Czikora Károly, Pásztai József, Ozgyáni László, Novák Aladár, Kovács Béla, Rákosi Károly, Szeberényi János választmányi tagok — Folyó hó 14-én Zagyvapálfalva községben tartott alakuló gyűlésen Szántay István ker. elnök és Kovács Géza választmányi tag ismertető előadásai után a helyi csoport több-száz taggal megalakult; Bárány Emil ny. százados elnöki megnyitójában különösen arra hívta fel a tagok figyelmét, hogy a munkásság boldogulását csak nemzeti alapon történő szervezkedéssel vívhatja ki. Bárány Emil lett a zagyvapálfalvai „Sasok” csapat parancsnoka.

Esküvő. Vitéz Örző János kecskeméti kisbirtokos, aranyérmes és több más kitüntetéssel rendelkező, volt tényleges tiszthelyettes f. hó 13-án tartotta esküvőjét Kalocsay János kelybéli iparmester leányával Valériával. Az esketést Horváth László s. lelkész végezte, az orgonán Loser László főkantort játszott nagy szakértelemmel.

Névnep. F. hó 15-én a rendőrkapitányság tisztviselői és őrszemélyzete, továbbá számos magánszemély, felkeresték hivatalos helyiségében Dr. Pitta Lipót rendőrtanácsost s névnepia alkalmából melegen üdvözölték. Az általános szeretetnek örvendő hivatalfőnök meghatva mondott köszönetet a nem várt üdvözlésekért.

Köszönetnyilvánítás. A rómkat. plebánia e lapban hívta fel a katolikus hívek figyelmét templomi felszereléseinek elavult régies voltára, egyben felkérte a híveket, hogy közös erővel azoknak művészi értékű tárgyakkal való pótlására törekedjenek. A felhívás nem volt hiábavaló, a hívek tiszteletreméltó adakozókészséggel segítettek egyházukat, hogy fenti céljához közelebb jusson. A kath. plebánia háláját és köszönetét fejezi ki mindazon nagylelkű adakozóknak, kik pénzadomány és értéktárgyak felajánlásával hozzájárultak az egyházi szerek beszerzéséhez, kérve továbbra is érdeklődésüket és anyagi támogatásukat, kegyeletos céljaik megvalósításához. Különös háláját fejezi ki a rómkat. egyház Brezina Gyuláné és Zsebe Antalné hölgyeknek, kik nemes, önzetlen fáradozással voltak segítségére fenti törekvésében.

„Sas” bál. A mátrászelei kiküldött „Sas csapat” Mrázik Ferenc csapatparancsnok vezetésével f. hó 7-én, a somsközfalvai kiküldött „Sas” csapat Tompa Pál csapatparancsnok vezetésével f. hó 14-én szépen sikerült táncmulatságot tartottak felszerelési alapjuk javára.

Karácsonyi vásár. Az Ev. Nőegylet és Leányegylet karácsonyi vásár anyaga már elkészülőben van és nagyban folynak a tanácskozások, hogy alkalmas helyen rendeztessék meg ismét a vásárt. Leánykaink dícséretes szorgalommal kedves és szép eladásra kerülő anyaggal járul hozzá özvegyeink és árvaik karácsonyi örömeinek megszerzéséhez.

A kishartyáni kántortanító. Chikán Melihont a nógrádkállyi rómkat. népiskola 18 év óta szorgalmas, lelkes sokoldalulag képzett tanítóját, a vármegye közp. tanítóegyesületének választmányi tagját, Kishartyánban, Sósartyán mellett kántortanítónak választották meg. A választási aktus után Tót Mráz György plebánus és iskolaszéki elnök remek beszéddel installálta a község új tanítóját az egyház új kántorát, akinek öt egyéb oklevele van a tanítói kivül,

A fiatal tanító résztvevett a háboruban is, ahol mint hadnagy küzdött, Kishartyáni állásának mi is gratulálunk.

A salgótarjáni Luther Szövetség a jövő vasárnap kezdődő advent minden vasárnapján ezidén is megtartja az evang. templomban az adventi estét. A 4. négy estének központjában mai életünk sebei fognak állani, amelyek az adventi király gyógyító kezének az érintésére várnak. Nov. 28-án gazdasági életünk sebeirol Figus Béla városi főszámvévő december 5-én Kulturális életünk sebeirol dr. Czirbusz Béla főgimn. tanár, december 12-én Közérkölcünk sebeirol dr. Clementis Kálmán tisztí főorvos, december 19-én. Mai gondolkodásunk és világnézeteink sebeirol dr. Csengődy Lajos fognak előadást, illetve felolvasást tartani. Az adventi esték egyházművészi részét alkotó részletes ünnepi rendjét esetenként közöljük.

Mansz gyűlés. A Mansz f. hó 18-án a városház tanácstermében tartott népes gyűlést Hocholzer Ernőné elnöklése alatt, amelyen a központ részéről Dr. Falk István titkár tartott magas színvonalú előadást. A gyűlés résztvevői az intenzívebb munkát határoztak el, amelynek végcélja egy egyesületi székház felépítése. A lelkes hangulatú gyűlésen elhatározták, hogy a salgótarjáni magyarnők teljes erejükkel Sztranyavszky Sándort támogatják. Ezután is kéri az egyesület tagjait, hogy teljes számmal jelenjenek meg f. hó 21-én fél 12 órakor délután a városház tanács termében, ahol Sztranyavszky belügyi államtitkár fogja meglátogatni az egyesületet. Ugyancsak kéri, hogy az egyesület által támogatott szeretett képviselőjelölt vasárnap fél 3 órakor d. u. és 24-én szerdán fél 3 órakor tartandó jelölő illetve programbeszéd gyűléseire a tagok hozzátartozóikkal egyetemben teljes számmal jelenjenek meg.

Köszönetnyilvánítás. A salgótarjáni főgimnáziumi Petőfi önképzőkörnek november 6-án tartott színelőadásán megnyilvánult erkölcsi és anyagi támogatásért a legmélyebb köszönetet mond a kör vezetősége. Felülírtak: Bérczy Sándor, Hausenblász Károly, Liptay B. Jenő, Moticska Nándor, Szenté László, Veress Zoltán dr. Wágner Rezső 100—100 ezer koronát, Krajcsovicz Gyula 90 ezer koronát, Polacek Ármán dr. Schlattner Károly 60—60 ezer koronát, Almásy Ignác, Elsner Gusztáv, Förster Kálmán dr. Kovács Andor, Kovács József dr. Kravolovszky Imre, Szabó Dezső, Stubnya Dezső, Tibor Sándor dr., Upponyi József, Varga Kálmán dr., Zelenka Ottó dr., 50—50 ezer koronát; Horváth Géza, Horváth Károly, Lénáth Károly 40—40 ezer koronát; Haják Zoltán dr., Koháry Angyal, özv. Rákosi Gyuláné, Tisch László, Varjassy Béla 30—30 ezer koronát; Bechne Ilona, Csengődy Lajos dr., Gerő János, Horváth László, Puschmann Gyula, Schlesinger Dániel, Schreiner Jenőné, Seiler Károly, Szántay István 20—20 ezer koronát; Kovács Sándor, Sinkovits József, 15—15 ezer koronát; Góró Andor, Horváth Károly, Kárpáthy Ödön, Papp Imre, Szilágyi Sándor dr., Schlattner Zoltán, Szikcsák Ferenc dr., 10—10 ezer koronát. Bányaigazgatóság 400.000 kor.

Szorgalmas ügynökök, kik magánfeleket látogatnak magas jutalék mellett felvétetnek szövött faredőnyök eladásához. ajánlatokat kér: Feist Rezső redőnygyára Budapest IX. Gubacsi u. 55.

Pályi Pál Nógrád- és Hont megyék főispánjának látogatása városunkban.

Pályi Pál új főispánunk, f. hó 18-án meglátogatta városunkat. Ez alkalomból a városházán fogadta a városi tisztikar tiszteletét, akik dr. Förster Kálmán polgármester vezetésével a tanácstermében várták a szívéhez oly közel álló új főispánt.

Dr. Pitta Lipót rendőrtanácsos és Szántay István állomásfőnök jelentkezése után főispánunk dr. Förster Kálmán pol-

gármester kíséretében meglátogatta a vállalatok és hivatalok vezetőit, majd szükkörű ebéd volt a Kiss Gyula vendéglőjében, mely után főispánunk távozott.

Alkalmunk volt a főispánhoz első itt tartzkodása alkalmával néhány kérdést intézni Salgótarjánna kapcsolatos legközelebbi terveit illetőleg, aki a következőekben volt szíves választ adni.

— Legnagyobb szeretettel jöttem Salgótarjába. Programom legsarkalatosabb pontja a lakosságot kulturában emelni, mert a lakosság kulturájának emelkedésével a legsúlyosabb bajokat is enyhíteni lehet. Ehhez várom a város közönzőségének támogatását

Képviselőjelöltünk látogatása.

Dr. Sztranyavszky Sándor belügyi államtitkár vasárnap reggel érkezik városunkba. Dél előtt résztvesz a katolikus templomban tartandó istentiszteleten, ahonnan átmegy az ünnepelő közönség élén a Katolikus kör új székházába, hogy a felavató ünnepségen és a 11 órakor kezdődő diszkozyűlésen résztvegyen.

Fél 12-kor — amint értesülünk — Ömeltősága alkalmat fog keresni a város társadalmi egyesületeivel való találkozásra. 1 órakor részt vesz a K. Kör által rendezendő közebében.

D. u. fél 3 órakor tartja a város közönsége a jelölő gyűlést.

Délután 5 órakor az acélgyárban Porázik György igazgató tanítónak ünnepélyes formák között adja át a kormányzó által adományozott érdemkeresztet. Az ünnepség után visszatér a fővárosba. Az államtitkár ur bármennyire szeretne városunkban hosszabb időt tölteni, az országos fontosságú belügyi államtitkári terhes méltóság megakadályozza őt ebben. Hiszen ő mint leendő képviselője ennek a kerületnek, bizonyára inkább ama nagy és eredményes, igazi szociális irányú munkában fogja majd kivenni részét, melyben mint a vármegye volt főispánja oly elismeréseméltóan dolgozott. Városunk munkásgyeinek alapos ismerője, minden jogos panasznak orvoslója és szószólója volt mindig. Az ő fellépése nemcsak megtiszteltetés a kerületre, hanem természetes folyamánya az eddigi működésének. A lelkesedés nem mondva csinált, hanem szívből jövő, őszinte megnyilatkozás.

Szerdán d. u. 1 órakor érkezik városunkba Gróf Bethlen István miniszterelnök, Szcitovszky belügyminiszter és Dr. Sztranyavszky Sándor államtitkár szeretett képviselőjelöltünk. Fél 2 órakor közebéd a „Pannóniában”. D. u. 3 órakor programbeszéd, mely elé óriási érdeklődéssel tekint a választó polgárság.

(A Pannóniában tartandó bankettre jelentkezni szerkesztőségünkben és Lap-sánszky János városi tisztviselőnél lehet.)

Városunk közönsége részletes tájékoztatást falragasz útján szerezhet. Várjuk a mi szeretett képviselőjelöltünket azzal a szeretettel, amellyel ő évek hosszú során át a mi közögyeink iránt viseltetett. Az ő közvetlensége, leereszkedő modora nem politika, hanem nemesen érző, magyar szívének őszinte megnyilatkozása, azért nyugodtan bizhatjuk sorsunkat Őreá.

939/1926 végreh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírre teszi, hogy a salgótarjáni kir. járásbírósnak 1925 zvi 5458/4. számú végzése következtében Dr. Hanzóly Ferenc ügyvéd által képviselt Tari Gözmalom rt. javára 4240000 kor. s jár. erejéig 1926. évi okt. hó 14 n. foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felül-

foglalt és 10.700.000 kor.-ra becsült következő ingóságok u. m. könyvek, zongora, bricska, kocsi, löhere, mag, a Nógrád és Hont vármegyei körzeti mezőgazdasági hitelszövetkezet javára is nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az starjáni kir. járásbírósnak 1926-ik évi Pk. 5471/számu végzése folytán 4.240.090 kor. tőkekövetelés, ennek 1925 évi aug. hó 1 napjától járó 9 százalék kamatai és eddig összesen 1.439.500 kor.-ban bíróság már megállapított költségek erejéig, Nagybárcány községhez tartozó csörgő pton leendő megtartására 1926 évi dec. hó 9-ik napjának délelőtt 11 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a leg-többet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Salgótarján 1926 évi nov. hó 9 n.

Török

kir. jbirósági végrehajtó.

Kultúrest a katolikus körben.

F. hó 28-án tartja a K. Kör első kultur-estjét, melyet éveken át oly kitartó szorgalommal kultivált, dacára a mostoha körü helyiségnek. Az inopzans teremben megismétlik az avatás című allegorikus játékot, a kör dalárda fog énekelni. Körmöczy György, Röder Alfréd és Sztankovics János melodráma száma és egy felülvás lesz Belépődj nincs.

A képes krónika 47-ik leg-ujabb számának kiemelkedő szenzácója az a fénykép-sorozat, amit a jungfraui obszervatórium készített a Marsról. Ezen-kivül közli ez a szám a legutóbbi hazai és világhírekről fényképeit, az irodalmi részben B. Medveczky Bella, Kossáriné Réz Lola, Teőreökné, Arányi Mária és Kállay Miklós írásait, egy pompás Arcubasev-novellafordítást, Radnay Oszkár, műtörténeti cikkét, Balassa Imre kritikai tanulmányát az „Ember tragédiájáról”, Bozay Margit asszonyrovatát. Zirány Árpád kitűnő Sheridan-fordítását, az „Öt koponya” című regényfordítást és egyéb cikket, divatot, humoreszket és az egyre népszerűbb szerkesztői postát. A Képes Krónika legujabb száma is 8000 koronáért kapható mindenütt, és előfizethető lapunk kiadóhivatalában.

A salgótarjáni kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság. 2139/1926 tkv szám.

Arverési hirdetmény-kivonat.

Gescheit József végrehajtó Petrénny Józsefné szül. Kakuk Teréz végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság utóajánlatra az újabb árverést tőkekövetelés és járuléka 1.350.000 kor. kir. törvényes területén levő, salgótarjáni községben fekvő, s a Baglyasajja 93 sz. u. tjkönyvben.

1) baglyasajjai 1. 7. 11. 12. sor. 36. 281. 428. rész. ingatlanokból és közös legelő illetőségéből Petrénny Józsefné szül. Kakuk Teréz B. 8 a. illetőségére 9270000 koronában.

2) az u. o. 110 (a sz. tjkönyvben A. I. 1. sor. 71 hrsz. (kert) ingatlanból u. annak B. 8 a. illetőségére 1.740.000 korona.

3) az u. o. 11. szu. tjkönyvben A. I. 1. 2. sor. 72, 73, hrsz. (kert) ingatlanból u. annak B. 7. a. illetőségére 1.450.000 korona.

4) az u. o. 399 szu tjkönyvben A. 1. sor. 4/2 hrsz. (bellelek) ingatlanból u. annak B. 1. a. illetőségére 1.140.000 koronában és végül

5) az u. o. 402 sz. tjkönyvben A. 1 sor. 453. (2 hrsz.) (rét) u. annak nevén álló egész ingatlanra 1450000 koronában exzennel megállapított kikiáltási árban.

Az árverést 1926. évi november hó 24 napján délelőtt 10 órakor Baglyasalján fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlan a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem adható el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bántapénzül a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42 §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapírosban a kiküldöttnek letenni, hogy a bántapénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881: LX. t. c. 147, 150, 170, §§; 1908 XL. t. c. 21. §.)

Az aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százalékára szerint megállapított bántapénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni (1908: XLI. 25 §.)

Salgótarján 1926 évi július hó 27 napján.

Zelenka Ottó sk. kir. járásbíróági elnök.

A kiadmány hiteléül.
Csomor-
telekkönyvvezető.

Ertesítem a nagyérdemű közönséget, hogy a Vadász szálloda tancsalmát, melyet eddig a Kasinó bérelt, mindenemű mulatságra és összejövetelekre díjtalanul bocsájtom a t. közönség rendelkezésére Lajtos József Vadász szálló.

Hirdetmény.

Ertesítem a t. utazó közönséget, hogy üzletvezetőségünk 39034/1926 sz. rendeletére f. évi november hó 15-től az alábbi menetrendváltozások lépnek életbe.

Vác és Balassagyarmat közt a 3932, 3933, 3936 és 3937 sz. továbbá Aszód és Balassagyarmat közt a 4231 és 4238 sz. motorvonatokat forgalomba helyezzük.

Ennek következtében egyidejűleg a a Balassagyarmat és Vác közt közlekedő 3927 sz. vonat menetrendje is Diósjenő és Szokolya közt 3927/a sz. alatt némileg módosul.

A 3927 sz. vonat Diósjenőről 3 perccel később 6 óra 03 perckor indul és Szokolyáról ugyanannyival később 6 óra 38 perckor érkezik és innen változatlanul indul tovább.

Diósjenő és Romhány közt a 4027 4022 sz. vonattal mozdonyával, szerelvényével és vonatszerelvényével — ugyan csak november hó 15-ével kezdődőleg az új 4632/4037 sz. vegyesvonatpárt helyezzük forgalomba és Diósjenő-Balassagyarmat közt a 3962 és 3961/a sz. tehervonatoknál a személyszállítást, valamint Aszód és Balassagyarmat közt a 4221 és 4228 sz. vegyesvonatok közlekedését megszüntetjük.

A motorvonatoknál csakis II. és III. koci osztály van és a motorvonatok személyi vonattal jelleggel bírnak. Ezekkel feladott utipodgyászt korlátlanul szabad

továbbítani, expressz áru azonban csak a rendelkezésére álló férőhelyhez képest továbbítható.

A motorvonatoknál kutyáknak és más kis állatoknak feladása melletti szállítást egyelőre kizárjuk, megengedjük azonban, hogy ezek a „Magyar vasúti személy- és podgyászdíjszabás” I. rész 27 §-ában körülírt korlátozások és díjak mellett a motoros vonatokba bevitessenek.

A jelenleg Budapest-nyugati pu. és Vác között közlekedő 150/139 sz. vonattal forgalmát ugyanazon vonatszámok alatt, II. és III. osztályú kocikkal, kísérlétkép a Vác-szobi vonalrészre is kiterjesztjük.

A 150 sz. vonat Budapest nyugati p.u. és Szob között először november hó 14-ről 15-re hajló éjjel, a 139 sz. vonattal pedig Szobtól Budapest nyugati p.u.-ig először november hó 15-én közlekedik.

Az új 150 sz. vonat Vácra 10 óra 39 perckor indul és Szobra 1 óra 20 perckor érkezik, az új 139 sz. vonat Szobról 4 óra 35 perckor indul és Vácra 5 óra 26 perckor érkezik.

A 150/139 sz. vonattal naponta közlekedik.

Ugyancsak f. évi november hó 15-től kezdve a 136/121 sz. személyvonattal forgalmát a Vác-nagymarosi vonalrészre is kiterjesztjük.

Salgótarján, 1926 évi november hó 12-én.

Az állomás főnök.
Szántay István.

Hat hónapos fajtiszta vizslakutyák eladók. Vadászszállóban megtekinthetők

A Rudolf Mosse

r. t. kiadásában most megjelent **Magyarország Kereskedelmi, Ipari és Mezőgazdasági Cím-tára** 1926—1927 negyedik körzeti részére tartalmazza Tisza jobbpartja vármegyéinek: Abauj-Torna, Borsod-Gömör-Kishont, Heves-Nograd-Hont és Zemplén teljes és legújabb **cimanyagát.**

A vaskos, 386 oldalas nagyalku cím-tár ára 200.000 korona. Az egész cím-tár, amely az összes megyéken kívül tartalmazza Budapest és környékének teljes cimanyagát (összesen 2000 oldalal terjedelemben) egész vászonkötésben 900.000 korona

Megrendelések lapunk kiadói hivatalában küldendők.

A kuglizó kedvelőket értesítem, hogy éttermemben amerikai rendszerű kuglizót szereztem be, mely állandóan a t. közönség szórakoztatására áll

Lajtos József
„Vadász” vendéglős.

KESZLER ÁRPÁD

ÓRÁS ÉS ÉKSZERÉSZ

SALGÓTARJÁN. FŐ-UTCA 480.

Karácsonyi és újévi ajándékok.

A legolcsóbb bevásárlási forrás arany és ezüst és k s z e r különlegességekben és ó r á k b a n. — Kedvező fizetési feltételek. — Részlet fizetésre is. — Alpakka ezüst evőeszközök tokban és nagy választékban kaphatók.

— Saját érdekében tekintse meg kirakatomat. —

Veszek törött aranyat és ezüstöt a legmagasabb árrban. Minden nálam vásárolt óráért 5 évi írásbeli jótállást vállalok. — — — Órajavítások műhelyemben pontosan eszközöltetnek.

A Hangya fogyasztási szövetkezet fűszer osztálya.

Friss halak.

U. m. harcsa, ponty, kecsge, süllő, csuka előjegyzését illetve megrendelését minden péntek reggeli szállításra felveszi. — Kérjük az igen tisztelt közönséget szükségletüket minden hét csütörtök délelőtt 9 óráig feladni.

Legfinomabb kristály cukor

kilója 14.800 korona.

Csemege

különlegességek.

A legkényesebb ízleléseket kielégítő fűszer gyarmatárak. Az országban a legjobbnak és legmegbízhatóbbnak ismert

Törökszentmiklósi liszt

tek a Hangya szövetkezetben legelőnyösebben szerethetők be.

A Hangya altruista alapon működő országunk legrégebb és legmegbízhatóbb kereskedelmi vállalata. — Minden magyar embernek nemcsak saját anyagi érdeke de erkölcsi kötelessége is ezt a nagy célt szolgáló intézményt minden erejével támogatni.

— Pontos szolid kiszolgálás. —

Eladó!

1 és 2 éves gyökeres szőlőoltványok,

sina és gyökeres amerikai vadvesszők, több fajban gyümölcsfák, akác és gledichia cseméték.

Építéshez való falazó kő.

Arjegyzéket küld: Molnár Mihály abaujszántó.

Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy Hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában
Amen.

OLCSÓN ÉPÍTHET
a többszörös téglaméretű

tufakövel!

Szállítja HALÁSZLIPÓT okl. mérnök tufakőbánya üzeme. Eger, Orgonásköz 2 sz. Áránálattal, mintakövel készséggel szolgálok

Hirdessünk:

A MUNKA

Politikai hetilapban

Mint a salgótarjáni „HANGYA” Fogyasztási Szövetkezet Divat osztálya

ezuton tisztelettel értesítjük igen tisztelt tagjainkat és vásárló közönségünket, hogy az őszi idény beálltával

raktárunkat dúsan felszereltük

a legfinomabb

angol divat flanelokkal és barchetokkal.

Beszereztük továbbá a selyemáruinkat is:

Chrepdeschine zsaphone és bélésselymeket legfinomabb minőségben tartjuk raktáron.

Felhívjuk közönségünk figyelmét

férfi és női divat szöveteinkre,

amelyeket legfinomabb minőségben és

mélyen leszállított áron bocsájtunk rendelkezésre.

A keresztény társadalom szíves támogatását kérjük. Tisztelettel:

„Hangya”

Fogyasztási Szövetkezet

Salgótarjáni APOLLO MOZGÓ heti műsora

Szombat Vasárnap	Kedd	Csütörtök	Péntek
nov. 20 21.	23.	25.	26.
A SZANSZUSZI MALOM. Kiegészítésül: Burleszk. Magyar Híradó.	ERŐ ÉS SZÉPSÉG sportfilm. Kiegészítésül: Holvagy Csitri vigjáték 5 felvonásban.	BRANDERBORG LOVAGJA filmregény 10 felv. Kiegészítésül: Jimmy anya lesz,	

kezdete hétköznap este fél 9 órakor, vasár és ünnepnap délután 4, 6 és fél 9 órakor.